

MESAČNÍK MICHALOVSKO-KOŠICKEJ PRAVOSLÁVNEJ EPARCHIE

PRAMENŇ

Ročník XI

September 2013

Cena 0,40 €

HLAD PO BOHU

..lebo oni budú nasýtení. (Mt, 5:6)

Človek, ktorý hľadá Boha a snaží sa s ním byť v spojení, nasycuje sa Božou prítomnosťou podľa slov proroka Dávida: „A ja v pravde uzriem Tvoju tvár, keď sa prebudím, nasýtim sa Tvojím obrazom“ (Ž 16, 15). To znamená, že sa nasýti, keď pocíti Božiu prítomnosť a Jeho bytie. A skúsenosťou je dokázané, že človek, ktorý má s Bohom osobný vzťah, nepociťuje v sebe prázdnotu. Blahodať Božia má podivuhodnú vlastnosť: nezávisle na tom, či ide o veľkého svätca, ktorý stretáva Boha, alebo o obyčajného človeka, každý dostáva poznanie a skúsenosť blahodate, okúsi ju, prežívajúc Božiu prítomnosť. Nezáleží na tom, či je v človeku blahodate mnoho alebo málo, nemá pocit, že je jeho duša vo vákuu (v prázdnote). Človek, ktorý žije s Bohom, pociťuje plnosť, absolútnu plnosť. Vďaka tomu nepociťuje volanie iných vecí, v ktorých cítil potrebu predtým, keď potreboval vyplniť prázdnotu, zabíť čas, alebo uspokojiť svoj záujem. Často sa pýtame, či je hriechom to, alebo ono. Napríklad, je hriechom fajčenie? Je hriechom pijanstvo? Je hriechom chodiť na diskotéky, alebo niekam, kde sa dnes chodíva? Je hriechom toto všetko?

Nemôžeme na tieto otázky odpovedať, pretože sú otázky nesprávne. Ak na nich chceme odpovedať priamo, naša odpoveď bude nesprávna. No môžeme povedať, že človek, ktorý má vzťah s Bohom, nepociťuje potrebu fajčenia, potrebu piť, či túlať sa ulicami, aby zabil čas. Taký človek v sebe pociťuje úplnosť, rovnováhu, a to ho povzbudzuje držať sa mimo toho všetkého, aby zostával vyrovnaným a šťastným. Často sa zaujímate o to, aby sme náš život naplnili množstvom vecí. Napríklad existujú ľudia, ktorí od prázdnoty v sebe prepadávajú mánii nakupovať. Samozrejme, že takto sa podporuje

obchod, no pre samotného človeka to predstavuje duchovný problém.

Cirkev nám hovorí o chudobe: nesnaž sa mať čokoľvek, aby si nebol od toho závislý. Uspokoj sa s tým, čo máš, ostatné veci ti nie sú potrebné. Chudoba sa javí hlavnou cnosťou mníšstva – mnísi nemôžu čokoľvek vlastniť. Prečo? Aby sa naučili žiť svoj život bez podpory, aby sa naučili stáť priamo. Aby sa neznepokojovali nad tým, ako vyplnia prázdnotu nejakými nepotrebnými vecami a odpadkami, alebo ako hovorí starec Paisij, nehromadiť záťaž vo svojom srdci, aby si potom nemusel zvoľať celý tím na očistenie od nečistoty, ktorú si v sebe nazbieral.

Raz priniesli starcovi Paisijovi kávovar. Nikdy nemal ničie podobné, pretože sa nezaoberal varením. Mal len nádoby na mlieko, ktorú si upravil tak, aby v nej mohol

pripraviť čaj pre hostí. Vidiac to, ako varí čaj, priviezli mu kávovar. Starec Paisij odkázal darcovi: „Načo si mi priniesol kávovar, keď ho nemám, kde postaviť? Znamená to, že mi musíš priniesť aj poličku, a tiež budú potrebné aj klince, aby sme ju pribili k stene. Zároveň budú potrebné aj prostriedky na jeho umývanie, no ešte musíme zistiť aké... Takže radšej si nechaj svoj kávovar a ja budem ďalej spokojne používať svoju nádobku, ktorá mi slúži už veľmi dlho“.

Keď som prišiel k tomuto starcovi, úplne som bol prekvapený jeho chudobou. Nemal nič. Nevieť, či si dokážete predstaviť, že človek býva v dome, kde niet absolútne nič. V jeho izbičke stálo len niekoľko drevených skriniek, na ktorých ležali dve-tri staré prikrývky. Na stenách viseli papierové ikony. Keď sa sťahoval, zobral len dve tašky a odišiel. V zime, keď bolo chladno, obliekal sa do všetkých svojich šiat a s úsmevom hovoril, že ak kdesi ide, nemá potrebu sa vracat', keďže všetky jeho šaty sú na ňom. Po jeho smrti hľadali, čo sa z jeho vecí dalo uchovať, no nič nenašli.

Je veľké nešťastie, ak má človek v sebe prázdno. Ono vzniká od prebytku vecí, tých prostých, ktoré, ak sa ich niečo spýtaš, neodpovedia. Je to prázdnota v duchovnom živote človeka. Nie je dobré zanechávať niečo bez odpovede. Ak sa nás pýtajú, je potrebné, aby sme boli v odpovediach pozorní. Dôležité je byť pozorný najmä, ak sa pýtajú detí. Nenechávajte bez povšimnutia otázku vašich malých detí. Odpovedajte im s vážnosťou, a nie naivne a detinsky, odvrávaním. S vážnosťou, no tak ako deťom, aby mohli pochopiť, že odpoveď je vážna a pravdivá. Ak nenájdeme odpoveď na všetko, čo nás obklopuje, vtedy nachádzame vo svojom svete prázdnotu.

A keď človek udržuje vzťah s Bohom, vtedy sa stráca hľadanie, ktoré u neho bolo predtým. Vtedy sa pýta sám seba: „Načo som sa predtým zaoberal tým všetkým, motal som sa napravo a naľavo, chodil sa zabávať, aby mi ubehol čas, túžil som po všetkých týchto veciach, hodiny sedel pred zrkadlom, niekoľko hodín trávil tu a tam?“, - ale nenachádza príčinu tohto konania. Niekedy takýto zmätok vyzerá smiešne. Jeden krát, keď som stál pri prechode a čakal na signál semaforu, všimol som si kadernícky salón a cez okno som videl prichádzajúce dámy. Prišlo mi ich ľúto, keď som videl, čo tam pretrpia a koľko času tam stratia. A ako často, koľkokrát do roka. No sú aj ľudia, ktorí prichádzajú niekoľkokrát za deň. Utrpením bolo pozerat' sa na to. Nehovoriac o tom, ako veľmi je to potrebné... Dôležité, čo chcem povedať je, že človek sa nemôže nasýtiť umelou stravou. Nepostačuje

mu ani detská strava, hlavne v duchovných veciach.

Človek sa stáva vnútorne odolným, keď sa nasycuje pevnou stravou. Táto tvrdá strava je Božia prítomnosť. Naozaj, vtedy človek pociťuje plnosť, nasýtenosť a šťastie. Iba vtedy môže pociťovať pravú radosť, slobodu a veľkosť svojho ľudského života. Nevieť, či ste niekedy pociťovali, že je možné pozerat' sa na seba a radosť sa svojej existencii – nie po samolúbosti, nie po narcizme, ale vidiac, s akou múdrosťou a pôvabom stvoril Boh človeka a svet, každého z nás, a aj nás samotných. V takom stave prichádza človek k Bohu s vďakou, a keď pociťuje túto nasýtenosť, vtedy nie je skúšaný chorobnými pocitmi ako sú žiarlivosť, závisť, plachosť, podozrievanie všetkého toho „on mi povedal“, „on mi spravil“, „on mi vzal“. Môže sa stať, že to bude skutočne tak, že: povedal, urobil, či vzal – ale v našom duchovnom svete to nezanechá žiadne dôsledky, lebo to pre nás nič neznamená. Dôležité je to, že v sebe máme plnosť spojenia s Bohom a naplňujú nás Christove slová. Človek sa nasycuje a naplňa Božou prítomnosťou.

Keď pociťujeme potrebu spraviť niečo, je potrebné sa spýtať samých seba, prečo to robíme. Načo napríklad je nám táto vec potrebná? Aby vyplnila našu prázdnotu? Aby sme pridali zmysel nášmu životu? Aby sme odôvodnili svoju existenciu? Alebo preto, že sa podrobujeme vonkajším potrebám, lebo spätosť s Bohom pre nás nie je to jediné a potrebné? A aj keď rozoberieme všetky problémy: všeobecné, rodinné, osobné, človek nakoniec prichádza k sebe samému. A vojdúc do seba, človek zisťuje, odkiaľ to všetko pramení – od odstúpenia spätosti s Bohom. Od tohto pochádza všetko predchádzajúce zlo a všetko sa stáva takým, aké to poznáme. Vonkajšie, svetové problémy: vojny, hlad, chudoba, zločiny, drogy sú toho plodmi. Problémy človeka, ktorý siaha po drogách, nie je len v závislosti – to je len plod. Za drogami je skryté množstvo iných vecí, celá história. Prečo je tento človek závislý? Ako k tomu dospel? Prečo ich užíva? Ak máš vnútornú plnosť, vyberieš sa ich hľadať? Keď vykoná úpadok, stráca slobodu a stáva sa ich otrokom. Podobne je to s akoukoľvek vášňou. Hovoriac o „boji proti vášňam“, sme svedkami toho, že sme jej otrokmi, že ju potrebujeme, čo znamená, že v našom vnútri nie je všetko tak, aby sme existovali v dokonalosti. Znamená to, že máš v sebe prázdnotu, a preto vzniká potreba v náhradách, aby nasýtili tvoj hlad. Znamená to, že máš teologický problém, t. j. problém vzťahu so Samým Bohom.

metropolita Limasolský Atanáž.

Preklad -MH-

Viac nájdete na panagia.wordpress.com

Zázračná klokočovská ikona Presvätej Bohorodičky

Z histórie klokočovskej ikony Matky Božej, ktorej kópia je uložená

v pravoslávnom chráme v Nižnej Rybnici

Ako vyzerala obec Klokočov a klokočovský chrám v čase slzenia ikony Presvätej Bohorodičky, to či veriaci bránili ikonu, alebo či s ňou utiekli do lesa, o tom nemáme zachované žiadne dokumenty. Až o 80 rokov spísaný protokol kanonickej vizitácie mukačevského biskupa M. E. Olšavského z r. 1750 uvádza, že obec bola biedna a mohlo tam byť asi 150 veriacich. Obec patrila grófom - Sztárayovcom, Semeriovcom, Drapeckým a Nickým. Duchovný je tu Ján Laboš, vysvätený mukačevským biskupom M. E. Olšavským. Farský grunt nie je žiadny, pozemky a lúky žiadne, správca farnosti býva v dome, ktorý si sám postavil. V Klokočove je 5 gazdov, na filiálke Kaluža 9 gazdov, v Kusíne 7 gazdov. V Klokočove a Kaluži platia ročne dva vika

zrna a v Kusíne jedno viko. K spovedi je tu 84 veriacich. Veriaci Ján Spišák a Alexij Spišák prepadli duchovného a aj kalvín Peter. Matriku majú, aj krstiteľnicu. Pôrodnú babicu nemajú. Kantorom je tu syn duchovného, zvonika nemajú. Chrám je drevený, pokrytý šindľami, blízko rozpadu. Ikony všetky, apoštoli na plátne, antimins od biskupa Bizancia, čaše dve - cínové, dvoje rízy. V chráme je všetko čisté. Knihy bohoslužobné všetky, okrem Triody pôstnej. Zvony dva, jeden posvätený od biskupa Bizancia, druhý nie je posvätený. Chrám je zasvätený Uspeniu - Zosnutiu Presvätej Bohorodičky.

Kalužský chrám na filiálke je dobrý, má všetky ikony, je zasvätený sv. Bazilovi Veľkému a je posvätený arcidekanom Hažinským. Čaša cínová, knihy - Evanjelium, Apoštol, Trebnik, Psalter, antimins nemá, má jeden zvon. Cintorín ohradený palankami. Chrám má 13 florénov v hotovosti, vypožičaných 20 florénov a jeden kus dobytky (por. Hadžega, V.: Dodatki do istorii Rusinov I ruskich cerkvej v Užanskoj

župi. In: Naukovij zbornik tovarištva Procvita, 1924, r. III. Užhorod, s. 179-180).

Dnešný murovaný chrám v Klokočove je z r. 1834. Nestojí na tom mieste, kde stál drevený chrám, v ktorom slzila ikona Bohorodičky, ale o trochu ďalej, asi o 400 metrov smerom do Kaluži. Pôvodné miesto, kde stál chrám, je na druhej strane cesty, ktorá ide do Kusína, blízko dnešného Domu smútku. Podľa rozprávania starších ľudí z Klokočova, práve tu stál drevený chrám. Donedávna tu stál veľký drevený kríž; tak mi to hovorili starší klokočovčania, aj tunajší rodák Ján Vajanský. Rôzne knižočky, ktoré opisujú históriu Klokočovskej ikony, sú odpustové knižočky a mnohokrát ich autorom veľmi nezáležalo na tom, aby boli podložené historicky a pravdivo, ale písali sa tak, aby sa páčili cirkevným a štátnym

predstaviteľom a aby sa dobre predávali na odpustoch. Vždy boli ľudia, čo sa snažili poprekrúcať udalosti a písať, ako im to vyhovovalo. Veľa sa napríklad píše o tom, čo sa zdá byť neskutočné, ako dlho bola ikona v Prešove. Pravda je taká, že tam mohla byť len veľmi krátko, lebo Žofia Bathoryová (ktorá ju previezla do Mukačeva) zomrela v r. 1680. Ďalšou takou krásne znejúcou tézou bolo, že ikonu si v Prešove veriaci veľmi uctievali. Ale ako ju mohli uctievať, keď bola uložená na magistráte a v Prešove bolo veľmi málo veriacich východného obradu. Prešov bol centrom protestantizmu.

Máme mnoho zázračných ikon - klokočovská, povčanská, rafajovská, lutinská, čenstovská v Poľsku, počajevská na Ukrajine, kazanská v Rusku a mnoho iných, ktoré sú uctievané vo východnej pravoslávnej Cirkvi. Mnohé záznaky pri týchto ikonách doznali veriaci v čase biedy, nešťastia, a zvlášť v čase vojen., už len fakt slzenia ikon Bohorodičky. V r. 1670 slzila ikona Bohorodičky v Klokočove, v r. 1696 v Mária Povči, v r. 1699 v Nikole v Sedmohradsku a na iných

miestach.

Keď sa pozrieme do Schematizmu Uhorska z r. 1840, biskupstvo Szathmáriensis (s. 924) zistíme, že reformácia sa v tomto kraji neujala, o tom svedčia počty veriacich v obciach vokol Klokočova.

Napr. : Vinné - katolíci /559/, gr.kat. /503/, evanj. /5/, kalvíni /5/, židia /104/; Zbudza - katolíci /136/, gr.kat. /158/, evanj. /5/, kalvíni /4/, židia /27/; Jovsa - katolíci /98/, gr.kat. /330/, evanj. /1/, kalvíni /0/, židia /26/; Kaluža - katolíci /21/, gr.kat. /313/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /12/; Klokočov - katolíci /21/, gr.kat. /332/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /18/; Kusín - katolíci /8/, gr.kat. /356/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /7/; Podháj - katolíci /4/, gr.kat. /0/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /6/; Trnava n./Lab. - katolíci /153/, gr.kat. /364/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /18/; Varkond - katolíci /4/, gr.kat. /8/, evanj. /0/, kalvíni /0/, židia /0/.

Ludová tradícia v okolí Sobraniec hovorí, že keď ideme cestou z Michaloviec do Užhorodu, po ľavej strane cesty sú rusnáci (pravoslávni a gréckokatolíci) a po pravej strane cesty sú kalvíni. A skutočne, na ľavej strane cesty niet dnes

ani jedného kalvínskeho kostola.

Naši predkovia boli skutoční ochrancovia pravej Christovej viery, t.j. Pravoslávia. To dostali ako dedičstvo z Byzantskej ríše, pravej ochrankyne kresťanov, zastúpenej jej konštantínopolským patriarchom, sv. Fótiom Veľkým, ktorý na základe žiadosti sv. Rastislava, panovníka Veľkej Moravy, vyslal spolu s cisárom Michalom III., sv. apoštolomrovných bratov Cyrila a Metoda, ktorí tu za krátky čas svojej misie vychovali z domorodého obyvateľstva vyše 200 žiakov v ich znamenitom Veľkomoravskom učilišti, z ktorých nám sú známi sv. sedmopočetníci Kliment, Gorazd, Angelár, Naum a Sáva, a tí ktorí po vyhnaní z územia Veľkej Moravy západným franským duchovenstvom ďalej šírili vieru v pravého Trojediného Boha medzi bratskými národmi južných Slovanov. Naši predkovia museli čeliť nielen vpádom inoverných vojsk, ale hlavne násilnej latinizácii, reformácii a unionizácii.

*(redakčne upravené, publikované na pokračovanie)
mitr. prot. ThDr. Štefan HORKAJ*

MODLITBA ZA POKOJ VO SVETE pred klokočovskou ikonou Bohorodičky

V súčasných dňoch sa vyhrotila kríza na Blízkom Východe, v Egypte, v Sýrii, kde dvetisíc rokov, od počiatku kresťanstva, žijú naši bratia, ktorí v týchto dňoch prechádzajú časom skúšky, bytí mocichtivou sebeckou politikou, prenasledovaní a zabíjaní pre Christovo meno fanatickými náboženskými silami.

Vo vedomí kresťanskej lásky a bratského súcitu k strádajúcemu sýrskemu národu, Vysokopreosvietený vladyka Juraj, arcibiskup michalovsko - košický, vyhlásil na pondelok, 9. septembra 2013, deň prísneho pôstu a modlitby, aby sme ako eparchiálne spoločenstvo prosili Všemilostivého Hospodina za mier a pokoj na Blízkom Východe i v celom svete, pokojné vyriešenie konfliktu v Sýrii a Božiu pomoc všetkým vo svete prenasledovaným kresťanom.

V nižno-rybnickom chráme, kde sa uchováva kópia čudotvornej ikony klokočovskej Bohorodičky, sa v tento deň konala sv. Liturgia, počas ktorej sme prosili Hospodina, aby na príhovor Matky Jeho Jednorodného Syna a Nášho Hospodina a Spasiteľa Isusa Christa, doprial mier svetu a chránil Svoje dedičstvo, všetkých veriacich a vyznávajúcich Christa.

Vo večerných hodinách sme v chráme privítali Vysokopreosvieteného vladyku Juraja, ktorý spolu so správcom chrámu, jerejom Dušanom N. Tomkom, slúžil za

veľkej účasti veriacich akafist Presvätej Bohorodičke pred ikonou Matky Božej Klokočovskej.

Vladyka vo svojom príhovore priblížil veriacim neľahkú situáciu života kresťanov na Blízkom Východe, vyzýval k súcitu s našimi bratmi prenasledovanými pre Christovo meno v tomto kraji, vyzýval k modlitbe, ale takisto aj k zodpovednosti za osud sveta, zodpovednosti za vieru, za život v skutočných hodnotách, nie v atrapách imitujúcich život.

Nech Matka Božia cez Svoju klokočovskú ikonu požehnáva všetkých nás a Svoj milostivý pokrov nech rozprestrie nad Svojimi dieťkami sv. Antiochijského patriarchátu i nad celým svetom.

- nikodim

Predstavená monastiera sv. Apoštolomrovnej Tekly v Maaloule, matuška Pelagia /Sajjaf/, rozpovedala pre sýrsku agentúru SANA o tom, čo všetko musela prežiť spolu so sestrami počas bojov.

„Vo chvíli, keď ozbrojenci vtrhli do monastiera, som zrazu pocítila zvláštnu silu a bola som schopná ich zadržať. Táto sila bola od Hospodina. Ona stále bola tu, na tomto svätom mieste, ktoré má vyše tisíc rokov. Táto sila všetkým, ktorí tu boli, dodávala istotu a odvahu. Preto sme sa postavili proti teroristom a našou jedinou zbraňou v tomto čase bola viera a modlitby“.

Kristína, žiačka 5. ročníka, povedala novinárke, že vtedy, keď sa teroristi vlámali do monastiera, bola zo začiatku vydesená. Spolu s druhými deťmi sa ukryli v jaskyni, kde sa modlili, aby Najvyšší ochránil Maaloulu. Kristína vyzvala všetky sýrske deti, aby nemali strach pred teroristami. 9-ročný Jozef potvrdil rozprávanie dievčaťa a dodal: „Ja som sa nebál, pretože s nami je Boh“.

Predstavená monastiera, matuška Pelagia, pokračovala: „Ja takisto ako ostatné mníšky sme nemysleli, žeby teroristi mohli napadnúť Maaloulu. Veď toto miesto je preslávené po celom svete svojimi ikonami, chrámami, mešitami. Prichádzajú tu veriaci zo všetkých krajín – je to miesto modlitby“. Matuška potvrdila, že ozbrojenci, ktorí narušili pokoj tohto posvätného miesta, boli hlavne najatí žoldnieri z iných krajín, najmä z monarchii Perzského zálivu, o čom svedčil ich dialekt.

Predstavená dodala: „Vôbec sme nemysleli na to, že by sme opustili monastier. Všetci boli pripravení zomrieť ako mučeníci. Monastier bol pre nás domovom v pokojných časoch, nezberali sme sa ho opustiť ani v ťažkých dňoch“.

Mníška Agassi /Choms/ ukázala novinárom stopy

ostreľovania, poničené steny svätyne. Sama povedala, že v tomto monastieri žije už 51 rokov, no za ten čas ani raz nezažila nič podobné.

Zdroj: sana.sy/ru
 - nikodim

Životné jubileum mitr. prot. Štefana Cibu

V nedeľu, 25. augusta 2013, sa dožil 80 rokov svojho života mitroforný protojerej Štefan Ciba, bývalý správca farnosti Ruský

Hrabovec.

Dnes žije na dôchodku v Košiciach, kde pomáha vykonávať bohoslužobné úkony v Košickom katedrálom chráme. Preto v nedeľu slúžil slávnostnú svätú liturgiu a v kázni sa prihovril prítomným veriacim.

Spomínal na mnohé úskalia, ktoré musel prekonávať počas svojej kňazskej služby, ako komplikovane prežíval rok 1968 a tak isto roky 1990 až 2000, kedy museli riešiť ďalší život pravoslávnej Cirkvi v Ruskom Hrabovci. Konštatoval však, že Pán Boh im vždy pomohol a ukázal cestu, ktorá viedla k úspechu.

Za farnosť Košice ho pozdravil mitr. prot. ThDr. Imrich Belejkanič, CSc., správca katedrálnej farnosti, ktorý otcovi Štefanovi zaželel hojnosť Božej milosti, Božie požehnanie v ďalšom živote, aby ho Pán Boh ochraňoval i s jeho mátuškou a rodinkou v dobrom zdraví na Mnohaja lita!

Oslava chrámového sviatku sv. kniežata Vladimíra v Sobranciach

V nedeľu, 21. júla 2013, veriaci PCO Sobrance oslávili svoj tohtoročný chrámový sviatok. Pravoslávny chrám v Sobranciach je zasvätený sv. apoštolom rovnému Vladimírovi, kniežatu kyjevskému.

Do sobraneckého chrámu sa v tento deň zišlo mnoho viac veriacich ako obyčajne, aby sa v tento deň spoločne pomodlili v chráme, zasvätenom tomuto veľkému svätcovi. Po sviatočnej utreni privítal prítomných správca farnosti d. o. Bohuslav Senič a zaželel im duchovné prežitie sviatku sv. Vladimíra. Sv. liturgiu okrem miestneho duchovného slúžili d. o. Pavol Novák, správca PCO Inovce, d. o. Volodymyr Mertsyn, správca PCO Podhoroď a d. o. Dušan Tomko, správca PCO Nižná Rybnica. Chod bohoslužieb sprevádzal radostný spev liturgických a cirkevných piesní všetkých prítomných. Odpustové slávnosti boli o to slávnostnejšie, že boli po prvýkrát vykonávané v chráme s novým ikonostasom. V kázni sa k veriacim prihovril otec Pavol, ktorý im priblížil históriu zo života sv. Vladimíra a vyzval ich k zachovávaniu tradícií, ktoré kyjevské knieža uchovalo a pretrvávajú až do súčasnej duchovne

náročnej doby.

Záverečný obchod okolo chrámu s čítaním Sv. Evanjelií ukončil sviatočné bohoslužby chrámového sviatku sv. apoštolom rovného kyjevského kniežata Vladimíra. Všetkým prítomným patrilo ako poďakovanie za modlitby i prípravu osláv tohto sviatku slávnostné „Mnohaja i blahaja lita“.

Pravoslávna Cirkevná Obec Sobrance

CELOEPARCHIÁLNE SLÁVNOSTI V ČESŤ SVIATKU USPENIJA PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

Aj tohto roku sa v Uspenskom pravoslávnom chráme v Nižnej Rybnici zhromaždili veriaci zo všetkých kútov našej eparchie, aby pred ikonou klokočovskej Bohorodičky, ktorá je tu uložená od r. 2008, si vyprosili hojné milosti a ďakovali Bohu, skrze Matku Jeho Jednorodného Syna a nášho Hospodina Isusa Christa, za preukázanú pomoc, požehnanie a prehojné milosrdenstvo.

Tohtoročné celoeparchiálne slávnosti v Nižnej Rybnici sa konali v dňoch 17. - 18. augusta a začali v sobotu večer privítaním pútnikov, duchovenstva a nášho arcipastiera, Jeho Vysokopreosvietenosť vладыky Juraja, arcibiskupa michalovsko-košického. Celonočné bohoslužby pokračovali Vsenočným bdením, ktorému predsedal vладыka Juraj za spolulúženia duchovných – prot. Miroslava Janočka, správcu farnosti Šamudovce, prot. Petra Bzika, správcu farnosti Pozdišovce a miestneho duchovného, jereja Dušana N. Tomka.

Po Vsenočnom bdení nasledovala beseda, počas ktorej vладыka Juraj pútavým spôsobom priblížil svätcov – sv. spravodlivých rodičov Bohorodičky Joakima i Anny, sv. veľkomučeníka Panteleimona, sv. Nektária Eginského a sv. Nikifora Malomocného, ktorých ostatky boli na čas slávností prinesené do rybnického chrámu, a ktorým sa veriaci mohli pokloniť, uctíť si ich a prosiť týchto svätých o ich príhovor pred trónom Najvyššieho.

Za veľkého počtu veriacich nasledovalo udelenie sv. tajiny Jeleopomazania – Pomazania chorých olejom, ktorému predsedal vладыka Juraj spolu s duchovnými – mitr. prot. Bohuslavom Seničom zo Sobraniec, igumenom Serafimom (Fedíkom) zo Zemplína, prot. Sergejom Barilíkom z Michaloviec, prot. Jurajom Šatalom zo Zemplínskeho Hradišťa, prot. Markom Sedlickým z Lastomíra, prot. Petrom Bzikom z Pozdišoviec, jerejom Ivom Ozimaničom z Bežoviec a jerejom Vasilijom Lembejom z Ruského Hrabovca.

Do neskorej noci pristupovali veriaci k sv. tajine Pokánia, aby po celonočných modlitbách, akafistoch, molebnoch, duchovných piesňach, sa mohli zjednotiť pri rannej sv. liturgii skrze eucharistické dary so svojim Spasiteľom a Hospodinom Isusom Christom. Prvú sv. Liturgiu slúžili mitr. prot. Bohuslav Senič spolu s prot. Pavlom Novákom a prot. Markom Sedlickým.

V nedeľu, pred slávnostnou archijerejskou liturgiou, vладыky Juraja znova v rybnickom chráme, za hlaholu chrámového zvona po privítaní deťmi a kurátormi, privítal správca farnosti spolu s duchovenstvom a veriacimi, ktorí prišli v hojnom počte osláviť Matku Božiu, Ktorá už 323 rokov cez Svoju čudotvornú klokočovskú ikonu rozlieva hojné milosti nad ľudom Zemplína.

Spolu s vладыkom Jurajom slávnostnú liturgiu slúžili – archim. Serafim (Šemjatovskij), osobný tajomník arcibiskupa, mitr. prot. Štefan Horkaj z Choňkoviec, sobranský arcidekan prot. Marián Čičvák z Ubreža, prot. Volodymir Mertzyn z Podhorođa, jerej Ivo Ozimanič z Bežoviec, jerej Marek Gubík zo

Zemplínskej Širokej, jerej Vasilij Lembej z Ruského Hrabovca, arcidiakon Matúš Spišák a miestny duchovný Dušan N. Tomko.

Liturgiu svojim spevom doprevádzal michalovský katedrálny zbor sv. Rastislava. Na začiatku sv. liturgie vладыka Juraj udelil postrih absolventovi Pravoslávnej Bohosloveckej Fakulty v Prešove, MUDr. Mgr. Miroslavi Ščerbejovi, ktorého ustanovil čtecom chrámu sv. Petra a Pavla v Trebišove.

Celoeparchiálne slávnosti v česť Uspenija Presvätej Bohorodičky v Nižnej Rybnici sa zakončili obchodom okolo chrámu s ostatkami svätých a čítaním evanjelií.

Nech Matka Božia cez Svoju milostivú ikonu požehnáva všetkých Svojich ctiteľov a naďalej ochraňuje Svojim materinským pokrovom pravoslávny národ v kraji pod Vihorlatom.

-nikodim

CELOEPARCHIÁLNE SLÁVNOSTI V ČESŤ SVIATKU USPENIJA PRESVÄTEJ BOHORODIČKY

PRAMENĚ PRAMENĚ - mesačník Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie. **Vydáva:** Eparchiálna rada Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie v Michalovciach. **Šéfredaktor:** Bc. Dušan Tomko. **Členovia redakčnej rady:** prof. ThDr. Imrich Belejkanič, CSc., Mgr. Pavol Novák. **Grafická úprava:** SOŠ sv. Cyrila a Metoda Michalovce **Tlač:** Tlačiareň svidnícka, s.r.o., čat. Nebiljaka 121/18, 08901 Svidník. Vychádza v náklade 500 kusov. Uzávierka príspevkov a fotografií je k 6. dňu v mesiaci. Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu príspevkov. Za názory a postoje autorov príspevkov redakcia nezodpovedá. **Adresa redakcie:** PRAMENĚ, Úrad eparchiálnej rady, Duklianska 16, 071 01 Michalovce, tel. č.056/64 24 156, fax 056/64 31 500, e-mail: redakciapramen@post.sk. Registrované Okresným úradom, oddelením regionálneho rozvoja, registračné číslo EV 3912/09. ISSN 1336 - 2747. **Informácie pre prispievateľov na cirkevný tlač:** Eparchiálna rada - tlačový účet, VÚB - Michalovce, č. ú. 1680340651/0200. **Distribúcia:** mesačník rozširuje vydavateľ a každý pravoslávny farský úrad Michalovsko - košickej pravoslávnej eparchie.

